

Bijbels perspectief

Het woord van de week

Jeremia 15:18

Waarom is mijn pijn altoosdurend en mijn wond ongeneeslijk, en wil zij zich niet laten helen? Gij zijt mij waarlijk als een uitdrogende beek, water waarop geen staat valt te maken.

Als ergens blijkt dat de Bijbel niets verhullend is, dan hier wel! In het gekozen tekstvers ontmoeten we de profeet Jeremia op het dieptepunt van een geloofscrisis. En wat voor één! De man zat er volkomen doorheen! Hij kon niet alleen het leven niet meer aan, maar ervoer bovenal - en dat was voor hem de druppel - zich door God in de steek gelaten. En dat, terwijl hij zich voor de volle honderd procent aan Hem had overgegeven, en invulling aan Diens roeping had gegeven. Niet alleen laat Jeremia in dit tekstwoord zien hóe medemensen - ja zelfs geloofsgenoten! - en omstandigheden mateloos diep kunnen verwonden, maar naar zijn idee en ervaring zelfs de God waarop hij onvoorwaardelijk bouwde en waarvoor hij onvoorwaardelijk stond. En juist dat laatste doet hem hier getuigen van een 'altoosdurende pijn' en een 'ongeneeslijke wond' die 'zich niet laat helen'. Deze ervaring met God brengt hem er toe een uitspraak te doen die binnen de Bijbel haar weerga niet kent. Hij gaat in klacht een Elia die neerstortte onder de brem en aangaf te willen sterven verre te boven als hij het waagt God aan te klagen: Gij zijt...

Laat de zwaarte van het geheel eens goed tot ons doordringen.

Kunnen we ons iets bij de klacht én beschuldiging van Jeremia voorstellen? Stelt God u, jou en mij misschien zo teleur dat je het tenminste ervaart als in de buurt komend van de ervaring van Jeremia? Heb je God ook als teleurstellend ervaren, terwijl je getuigend stond of staat voor Hem die je riep en op basis van Efeze 1:4 mag kennen als Degene die je, net als Jeremia (Jer. 1:4 en 5), nota bene van de schoot van je moeder af, vóór de grondlegging der wereld op het oog had? Kan dat? Nou en of! Wat te denken van wat Gods volk, de Joden, hebben ervaren in de Tweede Wereldoorlog - hoeveel hebben oog in oog met het onmenselijke lijden in het concentratiekamp Hem zelfs niet vaarwel gezegd? Hoeveel diep en diep teleurgestelde kinderen van God denkt u dat er ook in onze tijd zijn die Jeremia maar wat goed kunnen aan- en invoelen? God, 'een uitdrogende beek', 'water waarop geen staat valt te maken'...

Om de zwaarte reëel te maken, vraag ik u Gods Woord aan Jeremia eens te overdenken en te leggen naast zijn ervaring: *En Ik, zie Ik zelf stel u heden tot een versterkte stad, een ijzeren zuil en een koperen muur tegen het gehele land, tegen de koningen van Juda, zijn vorsten, zijn priesters en het volk des lands; al zullen zij tegen u strijden, zij zullen u niet overmogen, want Ik ben met u, luidt het woord des HEREN, om u te bevrijden* (Jer. 1:18 en 19).

Voelt u waar het nu op uitloopt? Op de vraag: is God te vertrouwen? Nieuwtestamentisch: is de roep van God in zijn Zoon 'Het is volbracht' realiteit? Besef dat als dát niet zo zou zijn, Gods oproep na deze noodkreet van Jeremia om zich te bekeren (vers 19) niet door Hem zou zijn gedaan! En let vooral eens op het herhalen van zijn eerder gegeven woord (vers 20 en 21) dat ook voor ons vast en zeker uitloopt op: Ja, Ik zal u bevrijden uit de hand der bozen, u verlossen uit de vuist der geweldenaars.